

מ"י 13693/02/14 - מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה נגד אריק ממייב

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 13693-02-14 מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה נ' ממייב
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת נסרין עדוי
המבקשת	מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה
נגד	
החשוד	אריק ממייב

החלטה

בקשה להארכת תוקף ערבויות למשך 90 ימים נוספים.

1. ביום 6.2.2014 נעצר החשוד ע"י חוקרי מע"מ חיפה וחקירות מס הכנסה תל אביב בחשד לביצוע עבירות מס, ומעצרו הוארך על ידי בית המשפט עד ליום 12.2.2014.

2. ביום 12.2.2014 שוחרר החשוד בערובה ובתנאים מגבילים, בין היתר ניתן כנגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים.

3. ביום 21.7.2014 הוגשה בקשה להארכת תוקף הערבויות ל 180 ימים נוספים. המשיב נתן את הסכמתו לבקשה. דבר אשר ייתר קיום דיון בבקשה, וביום 21.7.2014 ניתנה החלטה על הארכת מועד תוקף הערבויות, לפיה נקבע לקמן: "מנימוקי הבקשה ובהסכמת המשיב הנני מורה על הארכת תוקף תנאי הערובה לפיהם שוחרר המשיב, ל- 180 ימים מהיום".

4. ביום 27.1.2015 הוגשה הבקשה שבפניי (להלן: **הבקשה**).

5. המבקשת טוענת כי מדובר בפרשה מורכבת ומסועפת אשר הצריכה ביצוע חקירות רבות ומורכבות, תפיסת אלפי מסמכים וביצוע פעולות חקירה מורכבות. החקירה הסתיימה לאחרונה, וחומרי החקירה המכילים עשרות קלסרים, הועברו לפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) לצורך בחינתם, ולגיבוש עמדתה

עמוד 1

באשר להגשת כתבי אישום כנגד החשוד ו/או אחרים. עוד טענה המבקשת, כי קיים חשש להימלטות המשיב מן הארץ והתחמקותו מכל הליך חקירתי ו/או משפטי ככל שידרש. מכאן, נתבקשה הארכה לתוקף הערבויות למשך 90 ימים נוספים.

6. המשיב טען, כי הבקשה הוגשה לאחר שפג תוקף הערבויות. לטענתו, בית המשפט בהחלטה מיום 21.7.2014 (להלן: **ההחלטה**) קבע מפורשות כי תוקף הערבויות מוארך ל "180 ימים מהיום". משמע, בית המשפט קבע כי תוקף הערבויות מוארך ל 180 ימים מיום מתן ההחלטה ומכאן, שתוקף הערבויות על פי הצו פג ביום 17.1.2014.

7. טענת המשיב אינה מתיישבת עם הרישא של ההחלטה, לפיה נקבע מפורשות כדלקמן: "**מנימוקי הבקשה ובהסכמת המשיב** הנני מורה" (ההדגשות אינן במקור). עינינו הרואות כי בפני בית המשפט עמדה הבקשה שעניינה הארכת תוקף הערבויות ל- **180 ימים נוספים** וכן **הסכמת המשיב לבקשה**, היינו הסכמתו להארכת תוקף הערבויות ל- 180 ימים נוספים. ופשיטא, כי בית המשפט נתן להסכמת הצדדים תוקף של החלטה, אחרת, וככל שהיה בכוונתו שלא ליתן להסכמת הצדדים במלואה תוקף של החלטה, חזקה עליו כי היה קובע דיון במעמד הצדדים. מכאן, דומה כי הסיפא של ההחלטה מקורה בטעות קולמוס הא ותו לא.

8. לא זו אף זו, דעת לנבון נקל, כי הצו שנחתם על ידי בית המשפט בעקבות מתן ההחלטה סותר את טענת המשיב באשר למשמעות ההחלטה. שכן, בצו נרשם כי תוקפו עד ליום 31.1.2015. חרף כך, המשיב לא מצא לנכון להגיש בקשה לתיקון הצו. דבר המלמד על כוונת הצדדים להסכים להארכה ל 180 ימים נוספים ולא מיום מתן ההחלטה.

9. המשיב אף לא מצא לנכון לנקוט בכל הליך מייד לאחר 17.1.2015. התנהגות המלמדת אף היא על כוונת הצדדים להארכת תוקף הצו ל 180 ימים נוספים מעבר ליום 11.8.2014.

10. ודוק, תוקף הערבויות בפעם הראשונה הוארך עד 11.8.2014 (180 ימים מיום 12.2.2014). משהוגשה הבקשה השנייה ביום 21.7.2014, הרי שתוקף הצו היה אמור להיות מוארך עד יום 7.2.2014. בפועל, בצו נרשם כי תוקפו עד 31.1.2015.

11. עינינו הרואות, כי בצו הונפק מועד ארוך מהמועד הנטען על ידי המשיב ככל שנאמץ את גרסתו באשר לכוונת בית המשפט בהחלטה מיום 21.7.2014. אם כן, נשאלת השאלה, הכיצד לא פנה המשיב בבקשה לתיקון הצו? דומה כי הטעות בהנפקת תאריך הצו הייתה לטובת המשיב ולא היה לו כל אינטרס לבקש את התיקון.

12. מנגד, גם המבקשת לא ביקשה בזמן אמת לתקן את הצו באופן שיירשם מועד תוקפו עד 7.2.2015.

13. בנסיבות, אניח לטובת המשיב, כי הצו בתוקף רק עד יום 31.1.2015.

14. מכאן, הרי שהבקשה הוגשה בטרם תום תקופת ההארכה לתוקף הערבויות שניתנה בהחלטה מיום 21.7.2014.

15. המשיב לא העלה כל טענה כנגד טענות המבקשת הנוגעות לגופו של העניין.

16. בנסיבות, ומנימוקי הבקשה אני מורה על הארכת תוקף הערבויות ל 90 ימים מיום 1.2.2015.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.